

*régi bölcsesség ez: tisztátalan alsóneműkből olvasva hőssé
válni, zokogni átszaglott férjek pásztorórái miatt. és mártírrá
lenni anyákkal, lánytestvérekkel is a családi összetartásban,
mert az áldozatiság mágneses vonzalmat, büntudati függést teremt.
és szaglászna, sóhajtozna nagyokat, ha hozzánk látogatóba
jönnek ezek az asszonyok. fürdőszobák, szennyekosarak
előtt váltanak meg régi és még régebbi dicsőségeket.*

*de ki tiltaná meg, tenne rendet a fehércselédek
összeesküvései között. (mert a bűnük eltűnik,
mint fing a gatyában, mint anyós a ködben.)
s ami összeesküvés, házastársi árulás, az legyónható,
kimosható meg sem történt sejtetem. de te csak
tereged ki a szennyest, lépj ki gatyából, férfi szabály
szerint! öleld át a tiédet, de lobogj indulattal,
mint tisztára mosott alsóneműk az évszaktalan,
nyugati szélben!*

PAYER IMRE

Alattomos vezetékek

*Tonnányi látványnémaság.
A hangnak nincs helye.
Végül egybezavarodnak
az egykori kiszögellő pontok.
Egybezavarodom.
Te és én közöttem
a közeg át- és átszöve
láthatatlan és alattomos
vezetékekkel.
Mint láthatatlan búra alatt
idegenné leszek magam is, te is.
Egyszerre vagyok ijedt és kíváncsi.
Az úgynevezett lélek egy lesz
a vezetékek közül.*

*Üresség a pusztulás után.
Álcázva leng.*

Démon a fotelhuzatban

*Egy démon lakik a fotelhuzatban,
látom a szemét, és a szem lát engem,
ülök s nézem – szem-közt –, hogy lapul
abban,
míg nem tekintetem áttűnik, lebben,
kívülre veti, ábrává teszi
a démonszemet és tűhegyre szúrva
lenne – vizsgálom, mint egy kétkezi
szótttest, de csupán egy másodperc múlva:
a vad pupilla kitágulva szinte
rám ront! szüntetve a szilárd teret,
– tértelen közegnek nincs bentje, kintje –
dimenziótlan úrból rám mered,
kiront belőle, majd lehuppan-lappan
– egy démon lakik a fotelhuzatban.*